

den her lidt hurtige tilgang til det, er det altså ikke, fordi jeg ikke giver temaet stor opmærksomhed, men fordi vi de facto konkret har haft en drøftelse for nylig i Europaudvalget og derfor jo næste gang får en på samme tid næste år.

Jeg er hundrede procent enig i, at der skal være retvisende regnskaber, og at der skal være orden i tingene. Det er også det spor, vi forfølger. Og det, der er regeringens position, er, at der skal kunne spores fremskridt. Det er ligesom forudsætningen for, at vi forfølger denne danske linje, og vi har så kunnet glæde os over, at der år for år er fremskridt at spore.

Så det er ikke et udtryk for, at vi ikke har en kritisk tilgang til det. Vi har en kritisk tilgang til det. Min forgænger tillagde det her område overordentlig stor værdi og har været en drivende kraft i, at Rådet også har haft et stærkt fokus på området her. Så jeg kan godt give den garanti, at der ikke er garanti for, at vi bare uden videre og ukritisk indstiller til decharge.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Morten Messerschmidt (DF):

Kunne vi ikke komme det lidt nærmere? Kunne vi ikke i det mindste få en form for kvantificering af, hvor mange uregelmæssigheder regeringen vil acceptere og sige ja til? Det er trods alt ikke småting. Når noget nær 9 ud af 10 afsnit i EU's regnskab er fejlbehaftet, er det altså ganske betragteligt. Skal det være 19 ud af 20, før regeringen vil stemme nej, eller skal det være 39 ud af 40? Altså, hvor tæt på skal vi? Der må være en grænse for, hvor meget man også som ansvarlig og hæderlig regering vil acceptere. Vi har lige kunnet læse her til morgen på Ritzau, at Danmark rent faktisk er duks i forhold til at implementere EU-lovgivning, at vi er helt i top, når det kommer til hæderlig og anstændig adfærd i EU. Så må der altså også være en tilsvarende vekselvirkning, således at vi kræver en hæderlig og anstændig adfærd af EU selv.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 15:43

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg sådan set grundlæggende enig i. Nu er det med procenter jo en svær ting, og det vil kræve lidt mere tid at folde ud – og det tillader tiden ikke længere, fordi jeg altså valgte at afstå

fra at bruge megen taletid i mit første indlæg – for en fejl er jo ikke en fejl, der bare er en fejl; det har også noget med fejlens karakter at gøre. Og det er jo en illusion at forestille sig et fuldstændig fejlfrit regnskab.

Det er jo afgørende, når man kigger dybere ned i det, at det faktisk viser sig, at de fleste af de fejl, der foreligger, er af mindre graverende karakter. Og det, der er det helt afgørende for mig, er jo bl.a., at Revisionsretten om den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører, at regnskabet i al væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt finansielle stilling. På det punkt er der sådan set tale om en helt blank erklæring, helt uden forbehold, og det er en signifikant forbedring i forhold til sidste år.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen. Værsgo.

Kl. 15:45

Per Clausen (EL):

Jeg forstår på finansministeren, at fremskridt er afgørende. Det er jo rigtigt, for der er også sket fremskridt i det, vi godkendte – eller nogle godkendte – i år, i forhold til det, som det samme flertal godkendte forrige år, men da var det også rigtig slemt. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvornår finansministeren forventer at vi fra EU kan modtage et regnskab, som har en sådan kvalitet, at det modsvarer de krav, vi stiller til, hvor meget styr der skal være på det danske statsregnskab.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 15:45

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, det kræver en grundigere diskussion at kunne svare på det spørgsmål, for der er jo en række forudsætninger, der skal tilvejebringes, og ikke alle forudsætninger ligger jo i EU-systemet, men i høj grad også ude i medlemslandene, fordi en del af det her også handler om medlemslandenes administration. I sidste ende handler det jo også om den dynamik, hvormed man formgiver det administrationsgrundlag, man kan sige der er.

Så det er jo ikke bare et spørgsmål om, at hvis nogen var bedre til bogholderi og regnskabsafleggelse, var det her løst. Det handler i høj grad også om, at man muligvis på en række strækninger af politiske grunde har valgt administrati-